



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/3011.**

Benyújtás dátuma: **2023-02-22 08:44**

Parlex azonosító: **1JTP74QX0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Berki Sándor (Párbeszéd)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Nagy Márton István, gazdaságfejlesztési miniszter**

Az interpelláció címe: **"Mit tesznek azért hogy az akkumulátorgyárak tisztességes fizetéssel főleg hazai munkaerőt alkalmazzanak ?"**

Mit tesznek azért, hogy az akkumulátorgyárak tisztességes fizetéssel főleg hazai munkaerőt alkalmazzanak?

Maga a kormány ismerte el: Magyarországnak semmilyen versenyelőnye nincs az akkumulátorgyártásban a bőkezű állami támogatásokon kívül. Másképp fogalmazva: semmilyen feltétel nem adott, hogy a kormány lázálmaival követve akkumulátorgyártó nagyhatalom legyünk. Nincs olcsó megújuló energia, mert tíz éve tilos szél erőműveket építeni, és mert büntetőadó sújtja a nap paneleket. Nincs víz, mert a klímaváltozás és az elhibázott kormányzati vízgazdálkodás miatt kiszáradóban van az ország. És nincs elegendő munkaerő sem, amiért szintén a kormány, és annak tudatos bércsökkenő politikája a felelős.

A gödi Samsung-gyárban a 3594 munkásnak alig fele magyar állampolgár, a többi külföldi vendégmunkás. Az üzemben kevesebb mint 100 gödi lakos dolgozik. Akkor vajon miért Gödre települt ez a gyár? Biztosan nem a munkaerő miatt. A kormány hazug módon mégis a munkahelyek megvédésére hivatkozva sorolta az iparterületet különleges gazdasági övezetbe. Ezzel elvette az iparűzési adót a gödiektől. A környezeti ártalmakat nekik kell elszenvedniük, Ők élnek együtt az állandó tűz- és robbanásveszéllyel, amit a gyár jelent. A gazdasági előnyökből pedig nem élveznek semmit, mert a gyár által fizetett adót a kormány elvonja. Így működik Magyarország kormánya kicsiben és nagyban: övék a haszon, miénk a kár.

A debreceni akkumulátorgyárnak hasonló problémákkal kell szembenéznie. Miközben a debreceni lakosok még mindig szinte semmit nem tudnak a beruházásról, helyi hírek szerint már most keresik a lakásokat a kínai vendégmunkásoknak. Hogy miért nem állnak sorban az emberek, hogy akkugyárban dolgozhassanak? Túlságosan alacsonyak a munkabérek. 1200-1700 forintos

órábérékről hallani – annyiért (vagy többért) inkább elmennek az Aldiba árufeltöltőnek. Az akkumulátorgyárban dolgozni veszélyes: a Samsungnál több tucatnyi munkavédelmi szabálytalanságot észlelt a hatóság. Egyiknek sem lett komoly szankciója, pedig még haláleset is történt.

Számomra a legfontosabb a biztonság: megengedhetetlen, hogy a munkavállalók egészségét, életét, megélhetését áldozzák fel külföldi gyárak profitjáért. Várom válaszukat: mit tesz a kormány, hogyan szigorítja az ellenőrzéseket azért, hogy az akkumulátorgyárak biztonságos munkahelyek legyenek? És mit tesznek azért, hogy ezek a gyárak tisztességes, versenyképes bért fizetve elsősorban hazai munkaerőt alkalmazzanak?